

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 04

12. septembra 1975

Slovenský preklad anglického prepisu z používateľom poskytnutej zbierky Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Preklad: 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Ide o úplný preklad historického prepisu. Tvrdenia a hodnotenia sú vyjadreniami pôvodného autora; preklad nepredstavuje ich nezávislé overenie. Dobové časové odkazy zostávajú zachované. AUDIO LETTER® je registrovaná ochranná známka spoločnosti Audio Books, Inc. Historické adresy nie sú aktuálnymi kontaktnými údajmi. V texte je zachované aj autorovo tvrdenie, že 2 000 dolárov je dvadsaťnásobkom 42,22 dolára; ide o číselnú nezrovnalosť originálu, keďže pomer je približne 47,4.

Úvod

Dobrý deň všetkým, tu je Dr. Beter. Dnes je 12. septembra 1975 a toto je môj mesačný AUDIO LETTER® č. 4.

Ako zvyčajne, práve teraz sa deje oveľa viac, než sa na prvý pohľad zdá. Hlavné médiá každodenne zavádzajú americký ľud jednoducho tým, že predkladajú iba tie časti pravdy o udalostiach, ktoré spolu vytvárajú želaný dojem. Preto nemôžete dúfať, že pochopíte skutočný význam správ, kým sa nenaučíte sami analyzovať tie skromné fakty, ktoré sa v spravodajstve objavujú. Naučte sa oddeľovať fakty od názorov. Nedostávate dosť skutočných faktov, aby ste mohli dospieť k vlastným jednoznačným, logickým rozhodnutiam, azda s výnimkou športu. Namiesto toho za vás medzery vyplňajú komentáre určené na to, aby vás priviedli k záverom, ktoré v skutočnosti nie sú vaše. Preto sa vám snažím otvoriť oči, ukázať, ako veci naozaj fungujú, a poskytnúť vám kľúčové informácie, ktoré potrebujete mať.

S týmto cieľom chcem dnes rozobrať tieto tri témy:

Téma 1 - „DOHODA O PREDAJI ZLATA“ MEDZINÁRODNÉHO MENOVÉHO FONDU A ZOSADENIE AMERICKÉHO DOLÁRA Z TRÓNU. Téma 2 - POLITIKA ATENTÁTOV A NENÁPADNÉ MANÉVROVANIE PRI ODPOČÍTAVANÍ K DIKTATÚRE. Téma 3 - RÝCHLO SA ČRTAJÚCE OBRYSY PLÁNOVANEJ VOJNY V ÁZII V ROKU 1977.

Na záver dúfam uvediem aj niekoľko stručných rád, čo môžete vy, jednotlivý Američan, ktorému záleží na svojej krajine, urobiť, aby ste pomohli zastaviť tento príval a zachrániť našu milovanú zem.

Téma 1 - Dohoda MMF o predaji zlata a zosadenie amerického dolára z trónu

Vo svojom mesačnom audio liste č. 2 z júla 1975 som rozoberal neúspech, ktorý David Rockefeller utrpel na júnovom zasadnutí Medzinárodného menového fondu, čiže MMF. Prostredníctvom svojich agentov na ministerstve financií Spojených štátov očakával, že sa mu podarí presvedčiť členské krajiny MMF, aby predali všetko zlato fondu. Bol pripravený kúpiť ho hneď, ako sa začne predávať. Na svoje veľké prekvapenie a rozčarovanie v júni 1975 neuspel pre odpor Francúzov, založený na ich vlastných vedomostiach o skutočnom stave Fort Knox a amerických zlatých rezerv. Ako som v tom audio liste spomenul, Rockefellerove záujmy sa pustili do horúčkovitého hľadania spôsobu, ako dosiahnuť svoj cieľ: rozhodnutie o predaji zlata MMF na ďalšom zasadnutí v septembri, teda tento mesiac. Ak ste začiatkom mesiaca venovali správam aspoň trochu pozornosti, viete, že tentoraz Rockefellerovci skutočne dosiahli narýchlo uzavretú kompromisnú dohodu. O chvíľu presne vysvetlím, čo sa na začiatku septembra na zasadnutí MMF rozhodlo o prípadnom predaji zlata. Najprv si však všimnite prekvapujúce protiplnenie, ktoré ministerstvo financií v mene Davida Rockefellera prijalo ako cenu za predaj zlata MMF.

Ministerstvo financií Spojených štátov už celé roky znevažuje menovú úlohu zlata ako zastaranú, barbarskú a nepotrebnú. V tejto súvislosti roky bojuje za zákaz nákupu zlata centrálnymi bankami na voľnom trhu. Dôvodom je umožniť záujmom ovládaným Davidom Rockefellerom sústrediť zlato do vlastných rúk, zatiaľ čo nimi zámerne vyvolaná nekontrolovaná inflácia zruinuje nás ostatných, odkázaných na nekryté papierové peniaze. Na septembrovom zasadnutí MMF v roku 1975 sa však od tohto postoja, ktorého sa Spojené štáty celé roky nekompromisne držali, zrazu upustilo. Prečo? Čo prinútilo Spojené štáty súhlasiť, aby centrálné banky kupovali zlato? Predávať ho už právo mali. Čo spôsobilo takú úplnú porážku Davida Rockefellera a taký dramatický obrat základnej politiky budovanej celé roky?

Priatelia, tento výsledok spôsobilo rozširujúce sa pôsobenie nášho odhalenia škandálu so zlatom vo Fort Knox. Široká americká verejnosť o ňom stále nevie vďaka informačnej blokade CBS, ABC, New York Times, Washington Post, Los Angeles Times a ďalších veľkých médií, ktoré ovládajú a zastrašujú samotní bratia Rockefellerovci. Najinformovanejší ľudia vo finančných kruhoch doma aj v zahraničí však čoraz viac vedia, že na ministerstve financií Spojených štátov je niečo veľmi podozrivé. Skrátka, tlak rastie!

Odkedy sme v júli odhalili existenciu centrálného trezora zlata a vysvetlili jeho úlohu pri krádeži a podvode vo Fort Knox, ministerstvo vie, že presne poznáme jeho konanie aj spôsob, akým ho uskutočňovalo. Sprisahanci vedia, že ak nám, mne a mojim spolupracovníkom, niekedy dovoľia predložiť dôkazy pred súdom, veľkou porotou alebo pri vyšetrovaní Kongresu, ich osud je spečatený. Ich hrou je preto snažiť sa tomu zabrániť tým, že verejnosť zostane oklamaná a nebude poznať pravdu. Na tento účel Rockefellerovci urobili na septembrovom zasadnutí MMF svoj veľký ústupok, aby sa ministerstvu vrátila časť zlata MMF.

Podľa podmienok dohody sa má Spojeným štátom vrátiť päť miliónov uncí zlata MMF, ktoré odtiaľ pôvodne pochádzalo. Toto zlato bolo pôvodne prisľúbené na predaj „zasväteným“ v Rockefellerovom kruhu. Teraz ho však namiesto toho chceli ukázať alebo použiť v aukciách zlata, aby ďalej klamali verejnosť. V tejto súvislosti ministerstvo financií dokonca 21. augusta 1975, krátko pred posledným zasadnutím MMF, usporiadalo široko propagované stretnutie so súkromnými obchodníkmi so zlatom, aby prerokovalo otázku aukcií. Bola to čistá propaganda a blufovanie, ktoré mali dodať váhu prípadným budúcim aukciám zlata získaného z MMF. Horúčkovité manévrovanie s cieľom uchmatnúť časť zlata MMF na propagandistické aukcie je jednoducho opakovaním toho, čo urobili minulý december, aby mali trochu zlata na predaj. Ako som spomínal v predchádzajúcich nahrávkach, ministerstvo financií 9. decembra 1974 nezákonne vyprázdnilo malý Fond na stabilizáciu výmenných kurzov a odobralo mu dva milióny uncí zlata. Urobilo to iba preto, aby malo čo predávať na malých propagandistických aukciách, keďže zvyšok našich zlatých rezerv už dávno zmizol.

S týmto dôležitým súvisiacim pohľadom, prosím, počúvajte, čo MMF urobil 31. augusta 1975 na začiatku svojho takzvaného septembrového zasadnutia:

1. Široko propagovaná „dohoda o predaji zlata“ MMF je principiálnou, podmienenou dohodou. MMF sa má opäť stretnúť v januári 1976 na Jamajke, aby prerokoval otázku výmenných kurzov. Ak, a iba ak sa členské krajiny v januári na tejto otázke dohodnú, práve oznámená podmienená dohoda o predaji zlata vstúpi do platnosti. Pre Davida Rockefellera a jeho spolupáchateľov je v stávke tak veľa, že predpovedám dosiahnutie dohody na januárovom zasadnutí na Jamajke. Politická vôľa existuje. Zlato MMF potom oficiálne uvoľní, hoci podľa mojich informácií už teraz v zákulisí nezákonne a predčasne podnikajú kroky na získanie piatich miliónov uncí zlata a ich vrátenie do Fort Knox.

Mimochodom, v poslednom čase sa objavili zvesti, že pani Mary Brooksová, riaditeľka Mincovne Spojených štátov, podala demisiu, ale ešte ju neprijali, pretože by to vyzeralo veľmi zle. Sú náznaky, že jej nadriadený v podstate povedal, citujem: „Len ešte pár mesiacov vydrž, Mary, kým túto celú záležitosť s Fort Knox vyriešime. Potom môžeš odísť, ak chceš.“ Nech je to akokoľvek, požiadali sme jeden z našich zdrojov, aby pani Brooksovú kontaktoval. Povedala toto, citujem: „Vo Fort Knox nie je nič v neporiadku. Nedávno som tam bola. Nikdy som nepodala demisiu a ani to nemám v úmysle. Neviem, prečo sa tieto zvesti stále objavujú.“

Na otázku, či vie o výťahovom systéme umožňujúcom rýchly prístup do centrálneho trezora, jeho existenciu nepoprela, iba odpovedala, citujem: „Takéto zvesti sa objavujú stále.“ Náš zdroj pani Brooksovej navrhol, že by bolo jednoduché úplne otvoriť Fort Knox, dokázať, že Dr. Beter sa mýli, a citujem, „raz a navždy túto záležitosť ukončiť“. Jej odpoveď, a toto je presná odpoveď, znela, citujem: „Ach, nie! Trvalo by to týždne.“ Môžem na to povedať iba toto, priatelia: „Áno, Mary, dostať päť miliónov uncí zlata späť do Fort Knox potrvá týždne.“ Preto mám informácie, že práve teraz vo Fort Knox prebieha určitá činnosť. Mary Brooksová sa medzitým snaží všetko prečkať s drzým sebedomím.

Pri návrate k dohode MMF o predaji zlata by som však mal upozorniť na ďalšiu vec. Ak by MMF v januári na Jamajke nedosiahol dohodu o výmenných kurzoch, čo je nepravdepodobné, pri predaji zlata MMF by sme sa vrátili na začiatok. V takom prípade by David Rockefeller a ďalší „zasvätení“ využívali rozhodnutie o predaji zlata počas celej jesene 1975 ako zastrášovaciu taktiku na zníženie cien a získanie všetkého zlata, ktoré dokážu vziať neistým držiteľom. Navyše zarobili miliardy dolárov predajom nakrátko. Keď si to verejnosť uvedomí, ceny zlata začnú opäť stúpať.

2. Predbežná či podmienená dohoda o predaji zlata určuje toto:

Z približne 150 miliónov uncí zlata, ktoré dnes MMF vlastní, sa má jedna šestina, teda 25 miliónov uncí, predať na voľnom trhu alebo centrálnym bankám členských krajín. V skutočnosti nastane druhá možnosť. V súlade s Rockefellerovou tradíciou tento predaj zlata MMF slúžiaci ich vlastným účelom, mimochodom, vykreslili ako filantropický krok na získanie peňazí na pomoc chudobným a rozvojovým krajinám.

Ďalšia šestina, čiže 25 miliónov uncí, sa má vrátiť členským krajinám MMF v pomere k množstvu zlata, ktoré každá krajina pôvodne vložila. Každá krajina si potom môže toto zlato ponechať alebo ho predať, ale môžete sa staviť, že si ho ponechá. Ak by to neurobila, jej vlastní občania by svojich centrálnych bankárov obesili. Podľa tohto ustanovenia majú Spojené štáty dostať približne päť miliónov uncí, pri dnešných trhových cenách v hodnote asi 700 miliónov dolárov. Podľa mojich informácií už toto množstvo prisľúbili „zasväteným“, ale keď škandál so zlatom vo Fort Knox prepukne na národnej a celosvetovej úrovni, udalosti to môžu zvrátiť. Práve týchto päť miliónov uncí, ktoré zodpovedajú iba približne dvom percentám množstva, aké ministerstvo financií oficiálne tvrdí, že vlastní, chcú sprisahanci zúfalo dostať do rúk pre prípad, že ich budú potrebovať na propagandistické aukcie alebo dokonca na ďalšie starostlivo zinscenované „nakúkanie“ vo Fort Knox.

Zostávajúce dve tretiny zlata MMF, približne 100 miliónov uncí, majú zatiaľ „zostať na mieste“ v MMF. Budú tam slúžiť ako krytie takzvaných osobitných práv čerpania, čiže SDR. SDR sa má stať novou medzinárodnou menovou jednotkou, štandardom merania, meradlom. Ďalšie silné meny, ktoré dnes tvoria časť koša šiestnástich mien vytvárajúcich SDR, sa potom stanú rezervnými menami budúcnosti, aspoň na nasledujúce dva roky. Dolár sa teda vzdáva svojho výsadného postavenia jedinej rezervnej meny. Háčik spočíva v tom, že vyše polovice SDR tvorí americký dolár a britská libra, ktoré nemajú zlaté krytie. Počas obrovskej inflácie, ktorá prichádza, preto SDR bude krívať na jednej nohe. Jeho

jedinou skutočnou oporou budú silné meny kryté zlatom, ktoré tvoria menej než polovicu jeho nominálnej hodnoty.

3. A toto je veľmi dôležité. Od januára 1976 sa členovia MMF dohodli NEURČIŤ, opakujem, NEURČIŤ oficiálnu cenu zlata počas dvoch rokov, pokiaľ v januári 1976 dôjde k dohode o výmenných kurzoch. Presne pred takýmto vývojom varujem vyše roka na základe informácií od vlastných dôverných zdrojov. S dosiahnutím dohody meškajú, ale samotná dohoda presne zodpovedá plánu. Keď začne platiť, ľahko môžu dohnať stratený čas vo svojom pláne priviesť hospodársku katastrofu na Spojené štáty a svet.

MMF sa v zásade dohodol umožniť svojim členom vrátane Spojených štátov, aby po dosiahnutí januárovej dohody o výmenných kurzoch v roku 1976 požiadali svoje vlády o zrušenie oficiálnej ceny zlata, ktorá je dnes 42,22 dolára za uncu. To znamená, že počas nasledujúcich dvoch rokov bude existovať iba „trhová cena“ zlata, určovaná ponukou a dopytom a mohutnými manipuláciami Rockefellerových záujmov, ktoré ju majú vystreliť nahor. Inými slovami, od januára 1976 zlato na dva roky prejde do súkromnej sféry. Hranica 180 dolárov za uncu, signál prudkého rastu zlata, ktorý som vysvetlil v AUDIO BOOK nahranom v októbri 1974, bude prekročená a prepukne katastrofická inflácia a hospodársky chaos. Po dvoch rokoch, keď hospodárstvo sveta, najmä Spojených štátov, zostane v dymiacich ruinách, David Rockefeller, človek, ktorý to celé pôvodne zorganizoval, v súčasnosti plánuje zvolať „medzinárodnú menovú konferenciu“, aby sa zlatu konečne vrátila jeho tradičná menová úloha. Davidovým plánom je potom oficiálne stanoviť cenu zlata na 2 000 dolárov za uncu, dvadsaťnásobok dnešnej oficiálnej ceny 42,22 dolára za uncu!

4. Po spomínanom dvojročnom období budú podľa práve dosiahnutej dohody MMF o predaji zlata centrálné banky môcť kúpiť tolko zlata, koľko budú chcieť. Ako som už uviedol, tento úplný obrat kľúčového prvku dlhodobej kampane ministerstva financií proti zlatu priamo vyplýva z neustále rastúceho tlaku škandálu vo Fort Knox a zo zúfalej potreby sprisahancov udržať ho utajený.

5. Do januára 1976 MMF nebude predávať zlato svetovým trhom ani centrálnym bankám za trhové ceny. Zatiaľ by to nebolo zákonné. Plne však očakávam, že v januári na Jamajke sa dohoda dosiahne a predaj zlata MMF sa potom uskutoční podľa plánov. Americký dolár je teda dnes výrazne nadhodnotený.

Ministerstvo financií Spojených štátov veľmi túži znovu si upratať vlastný dom, aspoň navonok, aby zabránilo verejnosti zistiť, že Fort Knox je naozaj bez zlata. Ministerstvo teraz drží menej než 800 000 uncí, iba nepatrný zvyšok z dvoch miliónov uncí, ktoré nezákonne odobralo Fondu na stabilizáciu výmenných kurzov 9. decembra 1974. Zvyšok použilo na svoje propagandistické aukcie v januári a júni tohto roka.

V blízkej budúcnosti sa krajinou rozšíri zlatá horúčka hneď, ako sa všeobecne pochopí plný význam konania MMF. Jedinou otázkou potom nebude cena, ale dostupnosť zlata. Trh so zlatom je už dnes veľmi úzky a „zasvätení“ museli vystrašiť neistých držiteľov, aby ich prinútili zbaviť sa zásob.

V tejto chvíli David Rockefeller stále plánuje stanoviť cenu zlata na 2 000 dolárov za uncu a urobiť z nových SDR štandardnú jednotku merania. Americký dolár stratí postavenie svetovej rezervnej meny. Davidova Chase Manhattan Bank už teraz viaže niektoré úvery na SDR. Veď kto by mal lepšie než David vedieť, že dolárom sa treba vyhýbať?

Počas dvoch rokov po januári 1976 budú krajiny so zlatom vo svojich centrálnych bankách môcť využívať rýchle zvýšenie hodnoty zlatých rezerv v pomere dvadsať k jednej. Dokážete si to predstaviť? Dvadsať k jednej! Centrálné banky preto počas tohto obdobia vykúpia za trhové ceny 25 miliónov uncí,

ktoré bude MMF predávať. Toto zlato sa na súkromný trh vôbec nedostane. Bratia Rockefellerovci však zámerne pripravili Spojené štáty o zlato.

Kedže nám nezostalo nijaké významné množstvo zlata, sme teraz na rovnakej deravej lodi ako Británia. A pozrite sa, čo sa deje s Britániou, ktorá už kráča k pokročilému socializmu! Ak sa situácia so zlatom nenapraví, všetkých nás čoskoro čaká katastrofická inflácia, prehlbujúca sa nezamestnanosť a spoločenské i hospodárske otrasy na ceste k diktatúre. A tak, priatelia, pretekáme s časom. David Rockefeller a jeho spolupracovníci na ministerstve financií aj mimo neho sa snažia o odklady, odklady a ďalšie odklady. Chcú zlato MMF a ďalšie triky využívať na klamanie amerického ľudu, kým nebude neskoro. Čas je, žiaľ, na ich strane. My, ktorí chceme zachrániť svoju krajinu, naopak všetkými dostupnými prostriedkami naliehame na úplné, otvorené a čestné VYŠETROVANIE celej veci bez ďalšieho odkladu.

V tejto súvislosti vám chcem prečítať výstižné slová z titulnej strany Daily News Digest za týždeň od 1. septembra 1975. Ich adresa je, mimochodom: P.O. Box 27496, Phoenix, Arizona 85061. Titulok tvorí jediné slovo: „PREČO?“ Teraz citujem:

„Príbeh zlata vo Fort Knox zďaleka nie je mŕtvly. Niečo je zhnité a zápach sa ako hmla rozšíril po krajine. Tisíce čitateľov pozorne sledovali náš seriál. Rovnako ako oni sme márne čakali na uspokojujúce odpovede na otázky, ktoré nastolili Dr. Peter David Beter a jeho spolupracovník Ed Durell. Výmena listov s Mincovňou Spojených štátov nepriniesla nič okrem vyhýbavých rečí.

Kľúčová otázka centrálného trezora zostáva záhadou. Je tam zlato alebo nie?

Prečo je také ťažké poslať delegáciu do Fort Knox, otvoriť trezor a ukázať jeho obsah, alebo jeho prázdnotu? Prečo si nijakí členovia Kongresu nevzali za úlohu túto vec vyriešiť? Je odvaha vo Washingtone takou chýbajúcou cnosťou, že sa to nedá alebo nechce urobiť?!

Prečo sa tlač tejto krajiny vyhýba príbehu s až udivujúcou intenzitou? Nie je to možno najväčšia spravodajská udalosť civilizovaných dejín sveta? Túto možnosť určite má. Zlá skupina jednotlivcov, ktorá dokáže vyplieniť štátnu pokladnicu v rozsahu 11 miliárd dolárov, ako sa uvádza v obvineniach, si predsa zaslúži nejakú pozornosť, nie?

A rozhlas a televízia pôvodné obvinenia ani nespomenuli. Informovali iba o „nakúkacej šou“ zinscenovanej vo Fort Knox minulý september.

Ale noviny, kde sú? Prečo informačné ticho o príbehu Fort Knox? Existuje nejaká mocná sila, ktorá ich zastrašuje do podriadenosti? Alebo by prišli o toľko reklamy, že príbeh nemôžu zverejniť? Alebo hlavní redaktori považujú príbeh za taký poburujúci, že si nezaslúži pozornosť? Poburujúci charakter predsa Jane Fondovej a ďalším nezabránil dostať sa na titulné strany!

Áno, niečo zapácha. JE TAM ZLATO ALEBO NIE? Ktorý z našich kongresmanov má odvahu to zistiť?“

Napokon ešte jedna vec na zamyslenie, ak máte sklon uveriť Rockefellerovej propagande o vystatovačnej hospodárskej moci Arabov a štátov produkujúcich ropu. 5. septembra 1975 položil reportér v National Press Club túto otázku doktorovi Abdul-Rahmanovi Al-Atteqimu, ministrovi financií Kuvajtu, citujem: „Počas zasadnutí Svetovej banky a MMF nevystúpil nijaký zo štátov produkujúcich ropu. Prečo?“

Doktor Al-Atteqi odpovedal, citujem:

„Zdá sa, že prihovárať sa ľuďom nemá význam. Keby na zasadnutiach OSN alebo Svetovej banky bol čas počúvať tak, ako by mali počúvať dobrí poslucháči, hovoril by každý. Väčšina prejavov však

jednoducho vyletí do vzduchu. Nikto ich nepočuje: šepkanie, väčšina delegátov mimo miestnosti, a potom je z toho text v knihe. Ak sa pošťastí, niekedy si ho niekto prečíta. Preto. A po druhé, vie sa, kto riadi politiku svetového menového systému, a my im zatiaľ nedokážeme konkurovať. Sme v ich rukách. To je fakt. Musíme s tým žiť, pokiaľ neprerazíme, a ten čas vyhlídame.“

Jeho odpoveď prijali chápaným potleskom. Vyjadruje nielen ťažkú situáciu ropných krajín, ale aj vašu a moju.

Téma 2 - Politika atentátov a manévrovanie pri odpočítavaní k diktatúre

5. septembra 1975 sa v Sacramente v Kalifornii konala generálna skúška atentátu na nášho formálneho prezidenta Geralda Forda. Mladá žena menom Lynette Frommeová sa dostala do vzdialenosti dvoch stôp od prezidenta, kým ju zastavil agent Tajnej služby. Keď ju odvádzali s výrazom zdeseného prekvapenia na tvári, údajne kričala: „Nevystrelilo to!“

Hneď na druhý deň boli médiá plné úplne predvídateľného záveru úradníkov spojených s prípadom. Slečna Frommeová, ubezpečovali nás, konala sama. Možnosť sprisahania, to „škaredé slovo“, rýchlo zosmiešnili a odmietli. Je pravda, že zbraň jej dal niekto iný, ale to nemohlo nič znamenať. A áno, jej prenajímateľka údajne povedala, že slečna Frommeová práve v poslednom čase zrazu začala platiť nájom stodolarovými bankovkami, ale to nemôže byť nič iné než náhoda. Aby sme však zúčastneným úradníkom priznali zásluhy, treba spomenúť, že niektorých z nich predvídateľne rozrušila jedna vec: často opakovaná potreba odzbrojiť obyvateľstvo pod heslom „kontroly zbraní“. Jeden úradník dokonca horlil, že vec je taká naliehavá a bezprostredná, že si vyžaduje, citujem, „vojnové opatrenia“.

Nuž, vážení, incident z 5. septembra v skutočnosti nemal prezidenta Forda zraníť. 17. a 18. júla 1975 som v prejave v Santa Monica Civic Center v Kalifornii povedal, citujem: „Do septembra 1975 budeme vedieť, či sa Rockefeller dá zastaviť. Pripravuje sa niekoľko veľmi dôležitých udalostí.“ Odkazoval som tým na totálny mocenský zápas, ktorý teraz prebieha mimo verejného dohľadu, a na potenciálne rozhodujúci význam tohto mesiaca, septembra 1975, v Rockefellerovom harmonograme diktatúry v Amerike. Tento mocenský zápas, hoci je pred širokou verejnosťou dobre skrytý, sa stupňuje na krutú úroveň politiky atentátov, ktorá vstúpila na americkú scénu pred dvanástimi rokmi vraždou prezidenta Johna F. Kennedyho. Odvtedy sa atentáty opakovane stávajú súčasťou amerického diania, okrem iných aj vraždy Dr. Martina Luthera Kinga, Roberta F. Kennedyho a nedávno Jimmyho Hoffu. A táto sopka násilia hrozí ďalším výbuchom práve teraz, keď súperiace frakcie v Rockefellerovom tábore a jeho blízkosti bojujú o postavenie vo vznikajúcej diktatúre.

Mimochodom, minulý mesiac som v mesačnom audio liste č. 3 prvýkrát odhalil pravdu o tom, ako a prečo bol prezident Kennedy zabitý. Ohlas na moje vyjadrenia bol taký obrovský, že podľa mňa stojí za to spomenúť nasledujúcu doplnujúcu poznámku.

Ako si pamätáte, minulý mesiac som odhalil, že prezident Kennedy sa viezol v dômyselne upravenej limuzíne, vo vražednom aute. Nezabil ho ostreľovač, ale presne nasmerovaný výbuch zvnútra auta. Tento výbuch s najväčšou pravdepodobnosťou spustil rádiovým signálom zvonku niekto, kto mohol posúdiť presný okamih aktivácie. Moje dôverné technické zdroje sa teraz domnievajú, že vedia, odkiaľ rádiový signál prišiel.

Ak ste v priebehu rokov sledovali rozličné správy o atentáte na JFK, pravdepodobne ste počuli o záhadnom mužovi s dáždnikom. Bol to divák priamo na mieste strelby v Dallase. Podľa správ náhle zdvihol a otvoril dáždник práve vo chvíli, keď prechádzalo prezidentovo auto, a v tom okamihu začali viacerí ostreľovači strieľať. Po niekoľkých sekundách ho údajne zatvoril a spustil, a strelba prestala. Potom splynul s davom a rýchlo zmizol. Iní vyslovili teóriu, že muž s dáždnikom bol signalista, ktorý

dáždnikom koordinoval strelbu ostreľovačov, aby dosiahol čo najväčší zmätok a účinok. Myslím si, že to je správne. Na základe vlastných dôverných informácií sa však domnievam, že mal aj ďalšiu úlohu: vyslať rádiový signál, ktorý v čase najväčšieho hluku strelby spustil smrteľný výbuch vo vražednom aute. Zdvihnutý dáždnik by tvoril dokonalú rádiovú anténu na prenos signálu a samotný signál sa mohol spustiť tlačidlom na rukoväti. Dôležité však bolo vyhnúť sa podozreniu smerujúcemu na samotné vražedné auto, ktoré do 48 hodín zničili. Preto nepochybne niekde nablízku nechali obyčajný dáždnik vyzerajúci ako ten, ktorý používal záhadný divák, aby ho ľudia našli. Skutočný dáždnik, ktorý CIA vybavila malým rádiovým vysielačom, zatiaľ potajomky odniesli. Keď na mieste našli odhodnený obyčajný dáždnik rovnakého vzhľadu, prirodzenou reakciou by bolo povedať: „Pozrite. Ten chlap s dáždnikom sa ho asi zbavil, aby mu neprekážal pri úteku.“ A tým by sa to skončilo.

V každom prípade stojíme na prahu novej éry atentátov, zastrešovania a dezinformovania verejnosti, ešte horšej než tá po Kennedyho vražde. Generálna skúška atentátu na Forda z 5. septembra mala dva účely. Po prvé mu mala dať nie príliš jemný náznak, že by mal splniť dohodu s Nelsonom Rockefellerom a čoskoro opustiť Biely dom, lebo inak... Po druhé bola, ako si môžete všimnúť, zinscenovaná pred kamerami pre vás a pre mňa, pre verejnosť.

Tento incident je súčasťou mnohostrannej kampane, ktorá má vašu myseľ pripraviť na prijatie odchodu Fordovcov z verejnej scény, tak či onak. Všimnite si napríklad, ako CBS, úplne pod palcom Rockefellerovcov, urobila z Betty Fordovej ľahký terč v televíznej relácii „60 MINUTES“ 10. augusta 1975. Betty Fordová tam verejne odhalila svoj súkromný život a myšlienky spôsobom, ktorý jej priniesol posmech a hanbu. Týmto a mnohými ďalšími spôsobmi Fordovcov v očiach verejnosti znižujú, aby náš prvý vymenovaný prezident nikomu nechýbal, keď ho nahradí náš druhý.

Áno, zákulisný mocenský zápas, ktorý dosiaľ zabránil Nelsonovi Rockefellerovi zmocniť sa prezidentského úradu podľa plánu do júna, teda pred tromi mesiacmi, začína vychádzať na povrch. Sme svedkami najnovšej fázy dômyselného viacstupňového štátneho prevratu. Jeho hlavné mílniky sú rozložené približne rok od seba, aby sa medzi jednotlivými krokmi obavy verejnosti do veľkej miery vytratili.

Pred niečo vyše tromi rokmi sa prevrat začal vlámaním vo Watergate. Pred dvoma rokmi odstránili zo scény viceprezidenta Spira Agnewa. Tým sa aktivoval 25. dodatok, ktorý Nelson Rockefeller niekoľko rokov predtým manipuláciami presadil do ústavy na použitie pri plánovanom prevrate. Pred niečo vyše rokom sa Richard Nixon stal prvým prezidentom amerických dejín, ktorý odstúpil. Bol obeťou Watergate, ktoré vymyslel Nelson Rockefeller, zorganizovala jeho CIA a ktorému na konci pomohol vydieraním Nelsonov dlhoročný agent Henry Kissinger. Teraz uplynul ďalší rok a nastal čas na ďalší krok: vyhnúť formálneho prezidenta Geralda Forda z Bieleho domu, aby sa náš faktický prezident Nelson Rockefeller mohol stať prezidentom aj podľa názvu. Rockefeller to musí urobiť čoskoro, pretože je každým dňom čoraz nepopulárnejší. Ak sa to podarí podľa plánu, samotný štátny prevrat bude dokončený.

Potom zostane už iba jediný krok: naše potvrdenie postavenia Nelsona Rockefellera ako nášho DIKTÁTORA vo voľbách v novembri 1976, o niečo vyše roka. V ten deň máme nášho vtedajšieho úradujúceho prezidenta Nelsona Rockefellera vrátiť do Bieleho domu a zároveň v celoštátnom referende prijať novú Rockefellerovu ústavu. Tá už je napísaná a poskytne mu deväťročné funkčné obdobie ako nášmu prvému diktátorovi. Využívajú všetky možné cesty na prípravu tejto smrti našej republiky pri jej dvestoročnici! Nezanedbateľnou súčasťou príprav je formovanie vašej mysle prostredníctvom rozsiahlej kontroly masmédií, ktorú Rockefellerovci vykonávajú. Rozličné čiastkové ustanovenia tajnej „NOVEJ ÚSTAVY“ sa napríklad objavujú tu a tam, zdanlivo náhodne, ale v skutočnosti ako časti dobre koordinovanej hlavnej propagandistickej vojny, ktorú Rockefellerovci vedú

proti nič netušiacej americkej verejnosti.

Uvediem jediný príklad, hoci ak máte otvorené oči, dnes sú všade. V nedávnom čísle Business Week vyšiel článok s názvom, citujem: „Veľký nový tlak na federálne udeľovanie oprávnení korporáciám.“ Treba spomenúť, že Business Week vydáva McGraw-Hill, jedna zo stoviek veľkých spoločností pod Rockefellerovou kontrolou. McGraw-Hill je pre nich mimoriadne užitočným hlasom, pretože vydáva sériu odborných priemyselných časopisov, ktoré už dávno získali vysokú prestíž, a preto sú dnes veľmi vplyvné. Článok v každom prípade hovorí, že rýchlo silnie tlak nahradiť zakladanie korporácií na základe oprávnení jednotlivých štátov oprávneniami federálnymi. Prekvapujúco pritom jedna z najmocnejších podpor prichádza od vedúcich predstaviteľov samotných veľkých korporácií, napríklad General Electric. Článok však neuvádza, že všetky spomenuté veľké korporácie patria k Rockefellerovým organizáciám a federálne udeľovanie oprávnení je jedným zo základných kameňov korporátno-socialistickej hospodárskej štruktúry opísanej v novej Rockefellerovej ústave. Za podnet tejto veľkej novej kampane sa označuje dvojica rozhodnutí Najvyššieho súdu. Navonok môžu vyzeráť, citujem, „konzervatívne“, pretože účinne odstránili federálny vplyv na korporácie, ktorý sa dlho uplatňoval prostredníctvom pravidla 10-B (5) Komisie pre cenné papiere a burzy. Na prvý pohľad toto rozhodnutie vyzerá ako ústup od federálneho zasahovania, ale jeho skutočným účelom je vyvolať v Kongrese náladu na prijatie zákona, ktorý zájde oveľa ďalej než staré pravidlo SEC.

Toto je dokonalý príklad situácie, v ktorej sú skutočné účely politických krokov presným opakom ich vonkajšieho vzhľadu. A ak niekto pochybuje, že Najvyšší súd vedome usmerňujú, aby plnil Rockefellerovu vôľu, nech sa napríklad zamyslí nad našim predsedom súdu Warrenom Earlom Burgerom. Jedným zo spôsobov, ktorými si vybudoval predpoklady vedúce k vymenovaniu na Najvyšší súd, bol jeho príspevok ako takzvaného „externého odborníka“ k písaniu tajnej novej Rockefellerovej ústavy. Myšlienka odstrániť právo na súdny proces pred porotou, čo „NOVÁ ÚSTAVA“ robí, pochádzala od Burgera.

Umenie politiky, ako sa dnes praktizuje na celoštátnej úrovni v Amerike, sa zredukovalo na neustále klamanie a podvádžanie. Dokonalým príkladom je plán, ktorý pripravili Nelson Rockefeller a jeho dlhoročný priateľ a podporovateľ George Meany, aby Rockefellerov obraz pretvorili do konzervatívnej podoby. Predstavte si! Stalo sa to potrebným, pretože dnes práve konzervatívci držia rozhodujúcu váhu v rovnováhe politických síl v Amerike. Nepochybne ste si všimli veľkú publicitu, ktorú v poslednom čase dostávajú údajne konzervatívne názory, ktoré Nelson Rockefeller hlása vo svojich prejavoch. Nezáleží na tom, že celá jeho vyše štyridsaťročná verejná kariéra je hanebnou históriou dobre zdokumentovaného, ale málo známeho pirátstva proti americkej štátnej lodi. Nezáleží na tom, že vždy hlásal, citujem, „rozpočtovú bezúhonnosť“ a že sa to bez výnimky premietalo do vyšších daní, rastúceho verejného dlhu, zväčšujúcej sa nezamestnanosti a prudko rastúceho počtu príjemcov sociálnych dávok. A nezáleží na tom, že jeho verejná kariéra je posiatá nesplnenými sľubmi a zradami. Teraz hovorí veci, ktoré médiá ovládané Rockefellerovcami označujú za „konzervatívne“, a tak ich máme brať za bernú mincu.

Mnohí Američania sa však nedajú oklamať iba Rockefellerovými vlastnými vyhláseniami. Preto teraz po súdežnej ceste ako jeho spolupútnik kráča istý George Meany. Ten v poslednom čase robil veľké divadlo z toho, že prístavným robotníkom v jeho AFL-CIO nedovolí nakladať pšenicu určenú do Ruska, údajne kým americký spotrebiteľ nebude chránený pred infláciou a podobne. Média tento postoj vykresľovali ako dôkaz jeho konzervativizmu. Teraz, keď sa politická úroda zožala, sa však obilie opäť nakladá a odosiela do Rockefellerovej matičky Rusi.

Len aby tento konzervatívny obraz ešte posilnil, Meany vyslala uštipačné poznámky aj na adresu Henryho Kissingera. Kissinger už pre Rockefellera vykonal svoju prácu a čoskoro ho hodia vlkom, aby

uspokojili konzervatívco a oklamali ich do presvedčenia, že získavajú pôdu pod nohami. Meany si teda čo najrýchlejšie buduje konzervatívny, antikomunistický obraz. Keďže nie je politikom sledujúcim vlastný prospech, mnohí prijímú tento zdanlivý rozvoj konzervatívneho smerovania ako skutočný. Keď dozreje čas, bude preto v dokonalom postavení objasniť Nelsona Rockefellera a poskytnúť mu plnú politickú podporu. Rockefeller sa tak v očiach mnohých dôverčivých Američanov okamžite premení na konzervatívca, antikomunistu a odporcu Sovietov.

Jedným z najdiabolskejších prefikovaných a krutých prvkov tohto plánu bol spôsob, akým Nelson Rockefeller prostredníctvom svojho agenta Georgea Meanyho využil ruského spisovateľa v exile Alexandra Solženicyna na podporu vlastných politických plánov. Len veľmi málo Američanov pochopilo, čo sa stalo, a sám Solženicyn vôbec netuší, aká zrada obklopovala jeho nedávnu návštevu Spojených štátov. Solženicyn je skutočný a veľký ruský vlastenec, ktorý pretrpel strašné veci z rúk imperialistického komunistického režimu, dnes zotročujúceho jeho ľud. Nikdy by vedome nedovolil, aby ho využili práve ľudia, ktorí neustále financujú a udržiavajú ruský komunistický policajný štát. Nepočítal však s prefikanosťou bratov Rockefellerovcov. Meany v úvode jedného Solženicynovho prejavu pod záštitou AFL-CIO povedal, že Solženicyn je, citujem: „hlas, ktorý si žiada byť vypočutý; hlas, ktorý nebude umlčaný“.

Rockefellerovým prístupom ku všetkému, čo nedokážu potlačiť, je zapriať to do svojich služieb. A to urobili Solženicynovi. Zapriahli ho. Najprv sa vláda Spojených štátov ešte pred jeho prepustením dohodla s Ruskom, že mu neprejaví nijaké oficiálne uznanie. Odtiaľ široko propagované odmietnutie zo strany prezidenta Forda. Potom sa naňho George Meany naviazal ešte pred jeho odchodom z Ruska a zabezpečil záväzok slávneho ruského exulanta vystúpiť v Spojených štátoch pod záštitou AFL-CIO. Keď potom dorazil do Ameriky, jeho veľké prednáškové turné AFL-CIO pozostávalo iba z dvoch prejavov: jedného vo Washingtone, D.C., a druhého v New Yorku. V dôsledku toho Solženicynove skutočné slová, ktoré by podľa mňa mal počuť každý Američan, počulo veľmi málo ľudí. Ale skutočnosť, že vystúpil pod záštitou Georgea Meanyho, Rockefellerove médiá propagovali v celej krajine. To vysvetľuje, prečo tomu New York Times venoval široký priestor. Celkový výsledok: niekoľko ľudí počulo od Solženicyna pravdu, ale obrovské množstvo ľudí to všetko oklamalo do presvedčenia, že George Meany si zaslúži konzervatívnu nálepku, ktorú mu teraz prikladá Rockefellerova propagandistická mašinéria. Presvedčivejšiu lož by bolo ťažké si predstaviť.

Teraz stručne prejdem k téme č. 3.

Téma 3 - Obrisy plánovanej vojny v Ázii v roku 1977

V mesačnom audio liste č. 3 minulý mesiac som odhalil, že sa pripravujú zásadné úpravy plánov nadchádzajúcej vojny. Tieto zmeny vyplynuli z krokov Indiry Gándhíovej, ktorými zastavila Rockefellerovo prevzatie Indie prostredníctvom ich CIA. Rockefellerovci chcú Indiu začleniť do svojho impéria skôr, než pristúpia k tretej svetovej vojne, a preto tomu prispôsobujú svoje zahraničné intrigy. Ich plány na tretiu svetovú vojnu, ktoré som pred časom odhalil a ktoré majú v skutočnosti znamenať vojnu iba polovice sveta s Amerikou ako hlavným bojiskom, neboli úplne opustené. Jednoducho ich odsunuli na vedľajšiu koľaj, kým sa pozornosť presúva na Indiu, posledný zostávajúci kus starého Britského impéria, ktorý ešte nie je v Rockefellerových rukách. Vznikajúce prípravy na vojnu v Ázii, ktorej začiatok sa podľa Rockefellerových plánov teraz cieľi približne na marec 1977, sú zložitou záležitosťou a väčšina pozorovateľov ich práve teraz do veľkej miery ignoruje. V nadchádzajúcich audio listoch o tom plánujem hovoriť viac, ale myslím si, že by ste už teraz mali mať aspoň stručný náčrt.

Po prvé, Helsinská dohoda, ktorú nedávno podpísali Ford, Brežnev a vedúci predstavitelia viac než tridsiatich ďalších krajín, mala iba jeden skutočný účinok. Formálne potvrdila ruské výboje vo

východnej Európe bez ohľadu na všetky oficiálne ubezpečovania o opaku. Preto mal sovietsky stranický šéf Brežnev po podpise všetkými účastníkmi v očiach slzy radosti. Rusku poskytla bezpečnú hranicu v západnej Európe a atrament sotva zaschol, keď sa ruská pozornosť obrátila na východ, k Číne. Dobre zorganizované útoky na Peking a zahraničnú politiku predsedu Maa sa objavili nielen vo významných orgánoch sovietskej tlače, ale aj v sovietskych satelitoch, napríklad vo východnom Nemecku, Bulharsku a ďalších.

Rusko sa obáva, že Čína sa môže stať vodcom tretieho sveta rozvojových krajín. Preto sa ju snaží obklúčiť. V posledných rokoch mu veľmi pomohla Kissingerova zahraničná politika, ktorá odovzdala juhovýchodnú Áziu Rusku, nie Číne, ako si niektorí myslia, a účinne neutralizovala americký vplyv na ďalších miestach obvodu obklúčenia Číny. Hrozba obklúčenia zas dáva podnet na vytváranie čínsko-japonskej osi, ktorá sa práve formuje.

Napokon, celá táto situácia a jej napätia sú také, že Rockefellerovci dúfajú a očakávajú, že ich obrátia na svoje účely. Vďaka úplnej kontrole nad Japonskom majú ľahko dostupnú cestu na usmernenie udalostí k vyvolaniu plánovanej vojny proti Indii podľa harmonogramu. Platí to obzvlášť preto, že John D. Rockefeller III., skutočný vládca dnešného Japonska, sa o takých veciach všetko naučil už dávno, keď pomáhal vmanévrovať Japoncov do útoku na Pearl Harbor. Keď Indiu napadnú, Rusko vstúpi na jej strane a Ameriku použijú ako továreň na zásobovanie Ruska. Rockefellerovci majú ako zvyčajne zarobiť veľa peňazí prostredníctvom angažovania na oboch stranách. A očakávajú, že keď sa dym rozptýli, pozbierajú v Indii zvyšky.

Záver - Čo môže urobiť jednotlivý občan

A tak, priatelia, pokračuje to ďalej a ďalej, pokiaľ to nezastavíme! Čoraz viac ľudí sa teraz pýta: „Čo môžem urobiť?“ V budúcnosti o tom plánujem povedať viac, ale ak dovolíte, zatiaľ vám dám iba tieto stručné rady:

Po prvé: musíte sa informovať. Vedzte, čo sa deje, aby ste vedeli, čo treba napraviť.

Po druhé: informujte ostatných a nikdy si nemyslite, že niečo je príliš malé na to, aby ste to urobili. Porozprávajte sa s priateľom, so susedom, napíšte list redakcii.

Po tretie: vyvíjajte tlak na svojich volených predstaviteľov, na miestnej úrovni, na úrovni jednotlivých štátov aj v Kongrese. Volajte alebo píšete, znovu a znovu a znovu a znovu, kým nepochopia, že to myslíte vážne a že vás nemožno odbiť bežnými, zdvorilými, nič nehovoriacimi odpoveďami.

A napokon: presne povedzte, čo chcete, aby vaši volení predstavitelia urobili na nápravu situácie.

V tejto súvislosti dôrazne odporúčam sústrediť energiu na ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX. Tí, ktorí spáchali tento neuveriteľný zločin a jeho zakrývanie, teraz v zákulisí konajú vystrašene. Prípady Fort Knox je najnebezpečnejšou jednotlivou otázkou pre sprisahancov, ktorí nás všetkých chcú chytiť do pasce DIKTATÚRY. Urobte preto všetko, čo môžete, aby ste nám pomohli dostať ho na verejnosť a aby sa pravda mohla dokázať.

Teda do budúceho mesiaca, tu je Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.